Вирівнуйте залеглу і відновляйте свою передплату на "У. Р. В".

ПАМЯТАЙТЕ, ЩО КОЖНИЙ ЗАДОВЖЕНИЙ ВАМИ СВОЇЙ ҐАЗЕТІ ЦЕНТ СПИНЯЄ ЇЇ РОЗВИТОК І СПРИЧИНЯЄ ВЕЛИКІ ТРУДНОСТИ ЇЇ ІСНУВАННЯ!

БІЛОҐВАРДІЙСЬКА ПЕРЕЗВА З ГОЛИВУДУ.

Я її бачив на одному шові в "токіс". Уся в кольорах, уся в співах. А поцілунків же то в ній!...

Товариш, з яким я наважився піти побачити "російську революцію" по голивудському вже під самими дверима театру відмовляв мене:

— Не варта псувати собі настрою, йдімо геть!

— Е, ні, товаришу, треба побачити революцію у всіх формах. Треба побачити, через які окуляри показує людям революцію Голивуд.

Переконав. Йдемо. Сіли Чекаємо. Починається. "Технiколор". Петроград. Ворота. Неначе б Адміралтейська брама. З боку якась церква, хоч такої коло Адміралтейської брами немає. Голивуд поставив. З церкви лунає побожний спів. А в брамі під стіною стоїть три "революціонери" і дудлять з фляшки монопольку.

Такий початок революції.

"Найстарший" переконує інших двох, що оті церковні пісні нідочого. От як він вчера чув пісню, що її співала дівчина, пісню, "яка принесе визволення Росії".

Люди виходять з церкви. "Революціонер" кидає фляшку на бік і кличе людей перед саму царську палату. Сам вилазить на фонтан посеред площі і говорить промову. Його стягають... Але в ту хвилю зявляється ота прекрасна дівчина, вискакує на фонтан і співає.

Ще й як співає! Сказано, оперова вам співачка. Товпа заворожена. І хоч вона в житті не чула тої пісні, то проте д р у ж н о хором підхоплює. Дальше все йде, як по маслі.

**

Палата якогось князя. Князів і княгинь тут повно. Оркестра балалаєчників грає "Светіт месяц", а фахові артисти танцюють балет. Пасує, як свині сідло. Але ось виходить гола дівича-примадона. Балалайки й хор ріжуть "Гричаників", а артистка витинає вам найдивоглядніші фігури клясичної саламахи. Еге ж, "посадила вража баба на трох яйцях гусака, сама вийшла на вулицю та вдарила гопака" і знову "гоп мої гречаники, гоп мої білі". (Хай жиє Давидовський! Його культура й до Голивуду долетіла).

Князеві доносять, що на площі козаки розігнали бунтівничий мітінґ, на якому співала "Сонг оф флейм". Князі й княгині затрівожені. Князь починає "боже царя храни".

І якось на диво зявляється й тут отой "революціонер", що дудлив під стіною з фляшки монопольку. Він щось шепоче з одною співачкою, а та каже:

— Я їм зараз заспіваю.

Співає з хором. Князі обурені. (От і я вже переплутав — то аж по тій пісні князі затягають "боже царя храни".

**

Поки князі співають, на вулиці "революція" йде. Ота красавиця веде її із своєю піснею. Позапалювали смолоскипи, неначе це діється в середновічних часах десь в катакомбах... а не в сучасному електричному столітті.

Цей перший період революції закінчується тим, що князів майже усіх на купу арештують і розстрілюють, а "революціонери" засідають за столи й пють.

**

Село. На селі "тиш да гладь да божая благодать". Там про революцію ще й не чули. Селяни від ранку до вечера тільки те й роблять, що співають, танцюють та щей як! На селі літо, обжинки чи щось. Оркестра і хор співають Леонтовичового "Щедрика", а душ з пятьсот в російських одностроях витинають щось на кшталт гаївки, але скоріш ведуть російського "хоровода". Серед літа вам тут "Щедрик, щедрик, щедрівочка"... А ота сама красавиця р о с і й с ь к а "Жанна Д'Арк" "розчарувалася" в революції і в революційні пісні, тепер соловейком заливається в щедрівці.

І ту, то якраз зявляється князь, ну й по самі вуха залюблюється в бувшу "революціонерку", хапає її на коня, везе в якийсь чарівний сад, цілує, співає й вона співає і його цілує...

Поки вони там цілуються, приїзджають до села "червоні", проголошують скасування приватної власности і починається пятилка та... "націоналізація жінок". Вона виявляється в тім, що провідник "революції" походжає між піяками, реве низьким басом, як двірський бугай, вибірає найвродливіших жінок і цілує.

А тим часом коло хати "розчарованої революціонерки" йде контрреволюційне цілування. Князь тенором виводить по англійськи арію "Іхав козак за Дунай" (Донт форгет мі, донт форгет мі", а "Жанна Д'Арк" сопраном — "Донт форгет мі, донт форгет мі", а потім обоє разом: **"Да-а-а-рл-інг"...**

Що вже там далі було, то краще і не розказувати. Цілий клопіт вийшов з жінками. Ревнощі, доноси, зрада. Закінчується "революція" тим, що чека розстрілює найголовнішого "революціонера", а князя прощає, дає йому пару здорових волів і в "колєктив".

"Революціонер" вмирає з фляшкою горілки в руках, виспівуючи найнищим басом якусь пісню, а князь приїзджає волами з поля, його зустрічає "Жанна Д'Арк" і починають отак серед вулиці співати та цілуватися і...

На тому все кінчається.

Ще у своїм житті я так щиро не плюнув, як плюнув, виходячи з тої голивудської революції.

— А не казав я тобі, що краще не йдім і не псуймо гумору? — Сказав товариш, коли ми вже вийшли.

Непосидющий.

ОДНА РАДА ДЛЯ ФАРМЕРІВ Є — БОРОТИСЯ ПРОТИ ВИКИДУВАННЯ ЇХ З ФАРМІВ

На конференції вірителів і довжників, яка недавно відбулася в Ріджайні для винайдення плянів мирного полагодження фармерських довгів, вирішено "мирну розвязку" рільничої кризи в той спосіб, що шериф має бути офіціяльним катом у всіх справах викидання задовжених фармерів з фармів.

Близько місяць тому назад Обєднані Фармері Канади віднеслись до саскечеванського уряду, щоб він скликав конференцію представників задовжених фармерів, представників банкирів, морґеджевих ненажорів і інших вірителів та представників уряду. Ця конференція мала виробити пляни полагодження довгів, які були б вдоволяючі для визискуваних і визискувачів і які позволили б фармерам остати далі на своїх фармах. На першім засіданню, на якому головував саскечеванський аторней-дженерал, вибрано "дорадчий комітет". На другім засіданні винайдено "задоволяючий" плян, який зістав принятий конференцією. Цей плян спирався на тім, що шериф має нагляд над всіми викиданнями з фармів і що ніякий фармер не сміє бути викинений з фарми або з хати без присутности шерифа. Бо треба собі затямити, що шериф є аґентом уоруженої держави, а держава, по словам Незалежної Партії Праці, "стоїть понад усі кляси".

Таке рішення містить в собі деяку науку. В останніх провінціональних виборах ліберали зістали повалені, але консервати не дістали переважаючої більшости. Проґресісти обіцяли підтримувати консерватів, якщо ті допустять їх до бочки з солониною. Консервати радо на таку пропозицію згодилися. Створено консервативно - ліберальну коаліцію і це зрадниче збіговиско охрещено "кооперативним урядом"". Це зустрілося з прихильністю, бо звіднича пропаганда пшеничного пулу заставила вірити деяких фармерів, що співробітничання існує на безклясовім рівені і є не тільки корисним для всіх кляс, але одною з найпевніших метод скасувати клясове суспільство. Таке мильне поняття зістало дальше скріплене Вудсвортовим балаканням про "кооперативний уряд".

Прихильники "кооперативного уряду" вішаються зараз на своїх власних шлийках. Кооперуючий аторней-дженерал Саскечевану постарається, щоб кожний випадок викидання задовженого фармера з фарми був леґалізований. Для задовжених фармерів не остається нічого, тільки відмовитися від цего співробітничання і не дати собі добровільно закинути петлю кату на свою шию. Гіркий досвід викриває балачки їх провідників. Одиноким виходом для них є боротися проти всякого викидання і копнути зрадників, які їх зрадили.

Дж. М. Кларк.

СКІЛЬКИ ВАС Є В КАНАДІ ТАКИХ, ЩО ПРИЇХАЛИ ШИРИТИ БІЛЬШОВИЗМ? — СПИТАВ МЕНЕ СУДДЯ

Іст Виндзор, Онт.

Зібралось нас трьох робітників й ми пустилися шукати за роботою. Взяли тикет з Торонта аж до Лондону й їдемо. Ще перед Лондоном ми оглянули наші кишені й переконалися, що в їх нічого немає. Врешті ми вирішили йти далі піхотою. Ми надіялись, що по шляху їхатимуть кари й чейже найдеться хтось, що нас забере й хоч трохи підвезе далі.

Ми вже йдемо пішаком. Дорогою їдуть кари за карами, одначе, ніхто не кличе нас сідати. Зробили ми вже 30 миль пішаком, аж врешті один закликав нас, щоб присіли в його кару. Оцей добряга привіз нас аж до Чадам, в Онтеріо, 79 миль від Лондон. Нам осталось ще йти 35 миль далі. Ми вирішили їхати тягаровим поїздом, тимбільше, що саме наступала ніч.

Якось ми дочекались того поїзду, повискакували на його й їдемо. За кілька мінут поїзд затримався, а до нас прискакує поліція й забірає зі собою на станцію. На станції перешукали наші кишені й в моїх товаришів не найшли нічого, ніодного цента. В мене найшли радянський паспорт, виставлений радянським консулятом в Берліні, бо я саме готовився за місяць відїхати в СРСР. Так само найшли в мене членські картки робітничих орґанізацій. Оце й дало їм причину мене заарештувати, бо я, мовляв, червоний. Мене повезли на поліцейську станцію. Я мав ще зі собою також свій денний записок, в якому я вже пару років списую усі мої переживання й враження з життя й подій робітничого руху.

На поліцейській станції мене заперли в якийсь собачий ящик. Я там переночував, а на другий день я думав, що мені віддадуть мої папері й випустять. Та сталось не так. В 10 годині мене покликали на суд й присудили один тиждень тюрми, забрали на авто й повезли та ки зараз втюрму.

Посидів я за тими залізними кратами один тиждень й чекаю, коли мене випустять. Я вже й десять день просидів, аж нарешті приїхали знов по мене й повезли ще раз перед суд. На суді сказав мені суддя, що я останусь ще три дні в тюрмі, аж поки не назбірають про мене всіх відомостей в поліції. Й мене назад повезли в тюрму. Я й почав думати над тим, яких саме треба інформацій отій поліції й їхньому судові про мене.

Аж якогось дня приходить до мене якийсь службовець з іміграційного офісу з Торонто, викликав мене з тюрми й став примилено випитувати, коли я приїхав Канаду, яким кораблем й чи належу до робітничих орґанізацій тощо.

Просидів я ще пару днів в отій тюрмі поза визначений речинець й мене знов вели на той самий суд. На суді на столі я вже побачив усі папері, деякі з них вже були перекладені на анґлійську мову. Тепер самий суддя став мене випитувати.

— Скілько вас є тут в Канаді таких, що приїхали ширити більшовизм? Яку ти одержуєш платню за свою працю від більшовицької аґентури?

Й ще декілька питань поставив він мені. А далі причепився до мого денника записного, запитуючи, нащо я все те пишу. В тому саме денному записнику я описав був про зїзд шрейнерів в Торонто на 10 червня, про їхнє гуляще життя по готелях та як містом вони поводились. Описуючи все те, я згадав, що хто має гроші, тому й вільно топтати закони. За те бідний робітник, коли не має праці, тоді ще й поліція його нападає й громить. Й ще багато дечого іншого я написав був у своїму записнику.

Оце й не сподобалося судді, й він почав мене засипувати питаннями. Мені приходилось посміяти здорово з тих судейських міркувань. Нарешті суддя підносить мені евангеліє й жадає присягнути, що я не є шпіоном й що я говорю правду на суді.

Взяв я оте евангеліє, й повідомив наперед суддю, що я в бога не вірю вже другий десяток років. Скоро я це вимовив, усіх наче шпигнув хто голкою. Всі рушили з місця. А суддя хапає за якусь здоровенну книгу й вже вичитує мені, що за те, що я не вірю в бога чекає мене 3 роки тюрми й депортація до старого краю. Поліцмени зараз таки мене схопили, скували руки й повезли назад в знану вже мені тюрму. Й не знаю досі, защо мене судили. Чи за те, що я не присягнув, чи за те, що я не вірю в бога.

Зараз я ту справу передав в руки Канадійської Робітничої Оборончої Ліґи. Ясно ж, що мене судять лише за приналежність до робітничих орґанізацій. Я впевнений в тому, що мене визволить КРОЛ з тюремних мурів, куди заслав мене капіталістецький клясовий суд. Зазначити ще слід, що зараз по тюрмах томиться багато робітників, яких немає кому відвідати і допомогти у їхній важкій недолі. Тому треба усім робітникам ставати в члени Канадійської Робітничої Оборончої Ліґи, яка вже не одного робітника вирвала з кігтів тієї капіталістецької юстиції, що в нічому не відріжняється від фашістецької юстиції в Польщі чи Румунії.

П. Г—лов.

В ДЕНЬ 9-ОЇ РІЧНИЦІ ВІДДІЛУ ТУРФДІМ В ІСТ КИЛДОНАН

Іст Килдонан, Ман.

Відділ ТУРФДім в Іст Килдонан відсвяткував на 21 вересня девяту річницю свого існування величавим концерт-мітінґом. На свято прибуло багато робітників й робітниць. До святкування тієї річниці заряди усіх наших орґанізацій приготовились наперед. Скликували мітінґи самих зарядовців ТУРФДім, РЗТ, Жінсекції й Секції Молоді. На спільному мітінґу обрадились, як влаштувати святкування, вклали плян праці й саме завдяки отому приготуванню святкування випало вдало.

Учасники свята мали нагоду прислухатись не лише мистецькій програмі, яку виповнила наша молодь з мандолінової орхестри, але почули промови добрих бесідників від місцевих орґанізацій, від ЦВК ТУРФДім, що вислав тов. Т. Кобзея й тов. Войтишина, орґанізатора ТУРФДім з фармерських місцевостей.

Концертом проводив тов. Процак, який відкрив це свято привітною промовою. Після виступу мандолінової орхестри промовив тов. Корчинський про значіння свята робітничих орґанізацій, вказав на ту важку працю, що її виконує робітнича орґанізація ТУРФДім і про здобутки місцевого відділу ТУРФДім у його орґанізаційно-освітній праці.

Від Жінсекції промовила т-ка Ольга Кулинич. У своїй промові вона переповіла про досягнення в праці Жінсекції за останніх 6 років свого існування, закликаючи присутніх жінок-робітниць вступати й далі в лави тієї орґанізації українських робітниць і йти впарі з робітниками в клясовий бій за визволення кляси працюючих з-під капіталістичного ярма.

Після того заговорив тов. Войтишин, переповідаючи про ті фармерські місцевості, куди він обїздив з вінніпеґською мандоліновою орхестрою цього літа. Він вказав на важке життя трудящих фармерів та їхніх дітей, які навіть не мають змоги відвідувати школи й повчитись письменности, а тим більше не мають змоги вивчати тих народніх пісень й музики, які плекаться в Українських Робітничих Домах.

Від ЦВК ТУРФДім промовив тов. Кобзей, вказуючи на досягнення тієї робітничо-фармерської орґанізації по усій Канаді. Закінчуючи свою промову, тов. Кобзей кликав присутніх робітників й робітниць вступати в робітничо-фармерські орґанізації, йти в лави орґанізованих трудящих і впарі з ними боротися за краще майбутнє завтра. Наприкінці своєї промови тов. Кобзей візвав присутніх робітників і робітниць допомогти відділові ТУРФДім в Іст Килдонан сплатити довг, який ще тяжить на Укр. Роб. Домі. На заклик цей відгукнулись усі щиро, складаючи в коверти $236.15, вільної колекти вплинуло $14.16. Разом вплинуло $250.31 з цего святкування.

Зарядовець.

КІНЧАЮЧИ ЛІТНЮ ПЕРЕДИШКУ, ВІДКРИЛИ ОСІННО-ЗИМОВИЙ СЕЗОН ПРАЦІ

Брентфорд, Онт.

Дня 31 вересня, себ-то в неділю, пополудні відбувся у нас пятий з ряду і останній пікнік в цім сезоні. День був дуже гарний і людей було поважне число, з чого й успіх був досить добрий, як на час такого безробіття. В половині програми пікнікової відсвятковано відкриття приюту. Тов. І. Ґ. покликав до слова тов. Н. Заячківського, який промовив про те, що заставило робітників орґанізуватись в РЗТ, як також про великі здобутки РЗТ і що РЗТ сьогодні відкриває приют та сиротинець. В кінці закликав присутніх робітників вступати в члени РЗТ.

**

В нас у Брентфорд дня 27 вересня започатковано в цім сезоні театральні вистави і відіграно драму під назвою "Гайворония". Щодо самої гри аматорів, то представлення випало досить добре. Траґічні моменти виконано в живім русі, менші ролі випали слабше тому, що грали молоді і слова ще невиразно вимовляли. Однак цим молодим працівникам раджу йди до УРДШколи, яка в нас існує і вивчити краще української мови, а з того буде користь для Секції Молоді, а так само на сцені й взагалі самому собі і клясі робітничій зокрема.

Правда, слід згадати, що публики було так повно, як ще вторік на "Ой не ходи Грицю та на вечерниці".

На павзі говорив тов. С. Баґрій про причину сьогоднішньої кризи, про міжнародні події, про робітничий рух взагалі, а про наші орґанізації зокрема, закликав вступати в члени тих орґанізацій. Так саме згадав, що в нас існує діточа школа, пояснив значіння такої школи і кликав родичів, щоби посилали дітей до УРДШколи.

Робкор.

ВСТУПАЙТЕ ДО КООПЕРАТИВИ!

Робітничо-Фармерське Кооперативне Товариство у Вінніпеґу з'орґанізоване робітниками на те, щоб воно служило працюючій крясі. За два роки свого існування кооператива виправдала себе.

Вона дала своїм шеровцям 5 процент дивіденду від вложених грошей, а всі ті, що у неї купували, дістали 3 процент звороту з чистого зиску на продажі палива.

КООПЕРАТИВА І її ПОКУПЦІ ДАЛИ ПОВЕРХ $1,400.00 РОБІТНИЧИМ ОРҐАНІЗАЦІЯМ НА ОСВІДОМЛЯЮЧУ ПРАЦЮ.

Загальне бажання робітників й фармерів є, щоби поширити діяльність кооперативи на інші галузі. Щоби це виконати кооператива мусить з'єднати більше число членів та здобути більше фондів.

Заряд Робітничо - Фармерського Кооперативного Товариства апелює до всіх свідомих робітників та фармерів, щоб вступали в члени кооперативи.

Один уділ коштує $10.00, а можете брати від одного до пятьдесять уділів.

Пищіть або зголошуйтеся до:

Workers & Farmers Co-operative Ass'n, Ltd.
COR. PRITCHARD & BATTERY STS., WINNIPEG, MAN.

ЗА заряд Р.-Ф.К. Т-ВА:
В. Н. КОЛІСНИК, голова; Д. Й. ПРИСТАШ, секр.; Г. СИДОР, скарбник.

ПІД УВАГУ УСІМ ОРҐАНІЗАЦІЯМ

Усім робітничим орґанізаціям і усім тим робітникам, що посилають допомогу страйкуючим майнерам в Меркол, Алта., даємо під увагу, щоб всі фонди від нині посилали на імя й назвиско:

JOSEPH BOUTET, Secretary
Workers International Relief
Western Area Committee
416—1st Ave., N. E.
Calgary, Alta.

ЧИ ВИ ВОРОГ СВОЇМ ПРИЯТЕЛЯМ?

Коли ні, то чому не постараєтеся, аби всі ваші приятелі читали "Укр. Роб. Вісти"? Ви зробите їм приятельську прислугу, як зробите їх передплатниками "Укр. Роб. Вістей".

ПРИХОДІТЬ ЦІЄЇ ПЯТНИЦІ, 10 ЖОВТНЯ, ВЕЧЕРОМ ДО УРД У ВІННІПЕҐУ!

Зараз чимало робітників перебуває у Вінніпеґу, шукаючи праці, щоб врятувати себе перед голодовим зморенням. Багато робітників готується на виїзд у далекі ліси, щоб там за харчі у важкій праці перебути морозьну зиму. Вслід за ними йде ще страшніший визиск їхньої праці лісовими маґнатами. З тим визиском треба зводити вперту боротьбу. Усі ті робітники, що вибіраються в глухі лісові нетри, повинні прибути доконче цієї пятниці до Українського Робітничого Дому на доклад тов. М. БІНЬОВСЬКОГО, орґанізатора лісових й рільних робітників.

ЗАВДАННЯ ІНДУСТРІЯЛЬНОЇ ЮНІЇ ЛІСОВИХ Й РІЛЬНИХ РОБІТНИКІВ.

Оце й тема докладу, на який повинні прибути усі ті робітники, що готуються зімувати по лісах. Так само повинні познайомитись з питанням Індустріяльної Юнії усі інші робітники, щоб втримати нерозривний звязок з усіма станками праці, при яких капітал визискує робочу силу кожного трудящого.

Доклад починається точно в 9-ій годині звечера. Не спізняйтесь, приходіть вчасно й кличте зі собою ваших знайомих!